

for sit Fædreland, være imod de Højremænd og Militarister nede paa den anden Side af Grænsen, men han maa have Sympati med Socialdemokraterne dernede, som nylig paa en Kongres have vedtaget, at Nordslesvigerne skulle have suveræn Ret, fuld Ret til en Folkeafstemning. Han maa haabe paa et demokratisk Tyskland, medens han i Virkeligheden arbejder mod et demokratisk Danmark. En saadan Selvmodsigelse ere vi Socialdemokrater heldigvis fritagne for.

I den Tale, det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (N. Andersen) holdt, var der, hvad jeg undrede mig over, saa megen køn Lyrik. Jeg havde ikke tænkt mig, at det ærede Medlem var Lyriker i den Grad, som han viste sig at være. Jeg sætter megen Pris paa god Lyrik, og jeg sætter vore største Lyrikere højt. Men til eet vil jeg nødig have Lyrikere brugt, nemlig til at lede dansk Politik. Dertil have vi haft nok af Lyrikere. Jeg vilde hellere paa et for vort Fædreland skæbnesvangert Tidspunkt have set, at en Logiker som Andræ havde ledet det i Stedet for en Lyriker som Hall. Jeg vilde ogsaa være meget betænkelig, om vor Politik paa ny skulde blive betroet Lyrikere, der ud af den Kendsgerning, at der paa Skanserne ved Dybbøl ikke var ofret tilstrækkeligt, droge den Slutning, at hvis der var ofret noget mere derpaa, var der udgydt mindre Blod. Efter mit Skøn vilde der være blevet udgydt mere Blod, jo stærkere man havde gjort saadanne Skanser. Port Arthur er et lille Vidnesbyrd derom. Og maa jeg i denne Sammenhæng sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, at naar han siger: Ere de da gale alle de andre Steder, og ere vi de eneste kloge, eller er det omvendt, saa er det efter min Mening — og den er saa simpel og let at forstaa — saaledes, at ude i de andre Nationer er der nogle, der ere gale, og nogle, der ere kloge, og her hjemme er der nogle, der ere mere eller mindre kloge. Militaristerne ere ukloge alle Vegne, og det er Antimilitaristerne, som man ogsaa har i andre Lande, der ere inde paa den rigtige Vej. Saaledes forholder det sig, og heldigvis — og det er det, der gør Socialdemokraternes Standpunkt saa stærkt og tilfredsstillende, baade for Forstand og Følelse — er det saadan, at vi ikke ere ene om at være Antimilitarister og Fredsvenner, men at vi have i alle Lande Partifæller, hvis Betydning og Antal er stadig voksende, saaledes at der

ogsaa bliver større og større Garanti for, at vi ere inde paa den rette Vej.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds talte ogsaa nogle Ord om, at det, han kaldte Afvæbningspolitikken, Antimilitarismen, vilde, hvis den sejrede, bringe os ud i en Sorgløshedens og Letsindighedens Aand og avle en Ugidelighed med Hensyn til store nationale Anstregelser, saa at vi trods god Bogavl og trods en anstrengt Produktion paa Andelsmejeriernes Omraade vilde nedsætte os i Nationernes anden Klasse. Jeg vil bestemt protestere mod den Opfattelse, at vi, fordi vi ikke blive staaende paa Tressernes forældede og ganske utidssvarende og ganske umulige Standpunkt, skulde være med til at nedsætte vort Land i Nationernes anden Klasse, og at det skulde avle Sorgløshed og Letsindighed. Hvad er det da for et Standpunkt? Det ærede Medlem er opdraget i Tressernes Anskuelse og staar endnu indenfor deres Dogmer. Han har ikke frigjort sig derfra. Saa vidt jeg ved, er han opdragen i Gylling Præstegaard, altsaa ogsaa opdragen med noget, der hedder Kristendom. Det er en højst ejendommeligt Maade at føre den ud i Livet paa: at mene, at hvis en Gang vi kom saa vidt, at vi endelig gjorde Alvor af det Bud: Du skal ikke ihjelslaa, saa skulde det medføre en Letsindighedens og Sorgløshedens Aand. Den Moral, han talte ud fra, var Moltkes Moral, at Krigen var et Led i den sædelige Verdensorden. Men jeg betakker mig for at være med til den Morals Fremme. Jeg tror, at man mere og mere kommer til at forstaa, at det er en mindre kristelig Moral, og ikke den Moral, vi ville have fremmet. Vi have et højere Ideal, et Ideal, som ikke tillader Letsindighed og Sorgløshed, men netop opfordrer til at anstrenge alle vore Kræfter til vort eget Lands Fremme og Civilisationens Fremme i alle andre Lande, det Ideal, som er Fredens, det internationale Sammenslutnings-Ideal, Demokratiets fulde Gennemførelse baade indadtil og udenfor Landets Grænser.

Hyller: Det Svar, jeg modtog i Gaar fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder paa de Spørgsmaal, jeg havde haft oppe, var noget mærkeligt. Ministeren udtalte, at paa Amager have de anlagt Diger. Ja, det er noget, jeg meget godt ved, og jeg ved ogsaa meget godt, at de Lods ejere i Taarnby, der have lidt Skade ved Oversvømmelsen, have anlagt Sag overfor Havnevæsenet. Men dette er ikke til-